

Vai túa, Sabino

VICENTE ARAGUAS

ASabino Torres o que más lle prestaba, polo que más devecia, era porque se lle recoñecese o don poético que sen dúbida tiña. O que pasa é que, Camilo José Cela "dixit" (semella mentira ter que lembrar que o padrón foi escritor decisivo, diante do ninguneo cando non do insulto "post mortem" que lle adica certa "intelligensia", polo demais, cariñeira), este país non dá máis que para unha idea.

E por iso que o bo de Sabino, tan elegante, tan lanzal, tan dandi, vai quedar se non o remediamos os que amamos estas cousas, tamén a Sabino, lástima fora, soamente como editor da aceda posguerra, cando editar en galego era choio ruinoso (e perigoso), da mítica colección de poesía Benito Soro. O catálogo desta colección, auspiciado polo nome dun pirata aforcado en Xibraltar, polos ingleses (que algo souberon -saben- de asuntos corsarios), é dunha riqueza que abraia.

Alí estaba o mellorío dunha literatura que non se quería dar por morta. E Sabino Torres indicandolle o Norte. Antes Sabino andivera ao leme da revista "Finisterre" (ano 1943), e os seus derradeiros días, debo dicilo xa, que me queima na gorxa e más na man, estiveron adicados á edificación da revista poética "Olga", que ímos presentar en Madrid, na Casa de Galicia, o 28 deste mes. "Olga" ben podía terse chamado "Bilbao", en honor do gru-

po vencelido ao Café Comercial, asasinado o verán de 2015, con sede na Glorieta de Bilbao. Por iso. Mais Sabino Torres, ¿el como era fisicamente, pregúntanme?, e eu sóamente respondo que imaxinen de maior a seu sobriño, o actor Francis Lorenzo, cunquidio a Sabino Torres Ferrer, de Pontevedra, esa vila boa ou boa vila á que adicara Sabino algun libro recordatorio das súas mocidades feridas e feridoras (por gañantes), non aceptou o nome. O noso amigo e capitán rexoitou o nome de "Bilbao" porque outra xella comezaba, agora ao abeiro da vecifa Cafeteria Santander, e cismando, cismando, batemos con "Olga".

Como se sabe, pegada na neve e, lóxicamente, nome (fermosísimo) de muller. E vímos, vin, a Sabino Torres por vez derradeira cando lle fórnamos levar o primeiro número ao seu domicilio de O'Donnell. Onde Sabino Torres, sereno, sabendo o

prazo fixo que tiña diante, agardaba á da gadaña con aquel ollar estoico, que era o seu, e o porte elegante de sempre.

E así foi e así será a lembranza que nos deixá este home, pioneiro na edición galega logo da guerra. Poeta lírico, en galego e español, facedor de poetas e de poemas, a través das súas publicacións. Como esta que teño diante miña ao escribir a semblanza dorida dun home enteiro. "Olga", debida a Sabino Torres, ainda que outros esteamos na sua mancheta. "Olga", artellando xa o número inmediato, homenaxe a seu fundador, o inmenso Sabino Torres Ferrer. Sabino, vai túa, e que saibas que para mín eras más que nada poeta. O que lle escribiría á filla morta: "Foi un cravo/ de aleivosas ferruxes,/ o que dreeu nas sens/ aúa vida./ Agora remolo nós, amor,/ e canto doe." Por exemplo, Sabino, grande. Como exemplo.

máis libros

TEATRO PARA NENOS CO CIRCO COMA TELÓN

MOITO MORRO CORPORATION, SOCIEDADE ILIMITADA
CARLOS LABRÁÑA
Editorial Galaxia, Vigo, 2016
9,40 euros

Chega ás librarías a nova obra de teatro infantil de Carlos Labraña, a comedia circense "Moito morro corporation, Sociedade Ilimitada". Unha historia disparatada protagonizada por unha compañía de pallasos, trapecistas e domadores que lle demonstrarán aos pequenos e pequenas lectoras que se acheguen a eles que o circo é, sen dúbida, "o maior espectáculo do mundo". O libro conta coas fermosas ilustracións de Rodrigo Chao e está recomendado para rapaces de 10 anos en diante. Carlos Labraña naceu en Cedeira en 1969. En 1988 fundou o Colectivo Garola, dedicado á creación e montaxe de pezas de teatro infantil. Con elas participou en varias pezas dirixidas ao público máis novo, das que podemos salientar: O segredo de Daniel A Escada, ambas as dúas gañadoras do Certame Xeración Nós. Mais adiante continuó a escribir de maneira individual ou en colaboración cos seus irmáns Antón e Sabela con pezas como: "O teatro dos soños"; "Indo para o Samain", baseada na festa das cabezas; "Os sons da buguina", finalista do Premio Melga Molira; "Teatro de xoguet", Premio Estornela; e Espantallo, Premio O Facho.

Moito Morro Corporation, Sociedade Ilimitada
CARLOS LABRÁÑA

UNHA ÉPOCA ESVAECIDA NA HISTÓRIA GALEGA

MOITO MORRO CORPORATION, SOCIEDADE ILIMITADA
RAMÓN NICOLÁS
Editorial Xerais, 2016
16,65 euros

Martíño recibe o encargo de desentrañar os contidos dun documento de moita antigüidade que teñen que ver co devir histórico dun convento de monxes denominadas "onas". Neles emerxe Ona Gulomar, a abadesa de San Pedro de Ramirás, que mantén unha enigmática correspondencia co esfranceiro. "O espello do mundo", primeira novela de Ramón Nicolás, presenta un feito de novela histórica, incorporando textos de orixe documental, que por veces son pura fabulación e outras non, ao servizo do deseño dunha época esvaecida na historia de Galicia que cobra, agora, unha nova perspectiva. A conexión coa trama histórica, enraizada no cenobio femenino de San Pedro de Ramirás (Ourense), vincúlase, ideolóxica e espiritualmente, con determinadas correntes relixiosas da Alemania da época e particularmente coa figura de Hildegarda von Bingen. A esta realidade asómase Martíño, quen deberá afondar na revelación dos segredos que se atesouran nunha relación epistolar inédita con contidos altamente reveladores. Ramón Nicolás (Vigo, 1966) é profesor e exerce a crítica literaria desde hai máis de duas décadas. Tamén dirixe a colección Bibliotecas das Letras Galegas de Xerais.

Ramón Nicolás
O espello do mundo

